



Augustus 1834

Al met al niet slecht, die drie dagen gedwongen vakantie.



Geweldig. Juffrouw Crandall staat op dit moment in Brooklyn voor de rechter, misschien moet de school wel dicht en dat kind is blij dat we bij het meer kunnen picknicken.



Onze toekomst staat op het spel, Maggie.

Pff, we mogen toch wel een beetje lol maken...



Nee, dat mag niet.

Een paar oude witte mannen, stoude zelfs, zitten ergens te bespreken of wij, jonge zwarte vrouwen, het recht hebben hier te studeren.

En natuurlijk heeft niemand ons iets gevraagd. Daar is niks lolligs aan, wat mij betreft.



Wat nu weer?

Pas op voor de zon, jongedames!



Kijk uit! De zon is jullie vijand!

Hij maakt je huid donkerder!



En jullie willen toch wit worden?

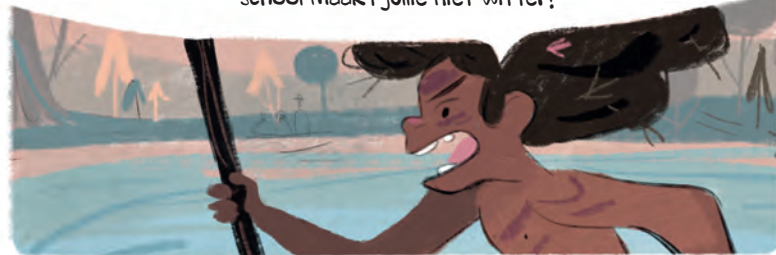
Hahaha!



Waar heeft die jongen het over? Wit? Waarom zouden we wit willen zijn?

Wat klets je nu weer, stomkop?!

Die school van jullie. Jullie denken dat jullie er bràve witte vrouwtjes zullen worden! Dat is jullie doel, en dat van jullie ouders! Jullie denken een beter leven te krijgen omdat je een beetje meer weet dan de anderen! Maar kijk naar jullie huid! Kijk ernaar! Hahaha! Die school verandert niks! Die school maakt jullie niet witter!



Die jongen is gestoord! Hij kletst maar raak!

Leer maar flink over de witte cultuur! Bewonder hun witte schrijvers, bestudeer de geschiedenis die ze zelf schreven! De namen van beroemde witte mannen! De leer van witte filosofen!

Smul maar van hun witte wereld! Uiteindelijk blijven jullie precies even zwart!



Hahaha!



Rot op!

Ga weg, sukkel!